U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované **České advokátní komoře**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 6. 2010, č. j. 1632/10, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 186/2010, o návrhu žalobce ze dne 30. 10. 2010 na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 30. 10. 2010, doručeným Městskému soudu v Praze dne 3. 11. 2010, se žalobce (dále též navrhovatel) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), konkrétně navrhl, aby městský soud rozhodl o žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě ze dne 18. 7. 2010 ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalované. Uvedl, že návrh na přiznání odkladného účinku je přednostní v projednání a od jeho podání uplynulo čtvrt roku. Má-li být procesní prostředek ochrany účinný, tak nemůže být vydání rozhodnutí odkládáno třebas pro pasivitu odpůrce vyjádřit se či kvůli nevydání rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků.

[2] Městský soud v Praze ve vyjádření k návrhu popsal dosavadní průběh řízení a uvedl, že usnesením ze dne 1. 11. 2010 žalobě nepřiznal odkladný účinek. Dne 3. 11. 2010 mu pak byl doručen předmětný návrh na určení lhůty. Vzhledem k tomu, že soud požadovaný procesní úkon již vykonal, je návrh bezdůvodný a měl by být zamítnut.

[3] Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil tyto pro posouzení předmětného návrhu podstatné skutečnosti. Navrhovatel se žalobou ze dne 18. 7. 2010, doručenou městskému soudu dne 21. 7. 2010, domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zrušila určení advokátky k poskytnutí bezplatné právní služby žalobci podle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Současně

žalobce navrhl přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce se již jednou domáhal určení lhůty k vydání rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, tento návrh ze dne 20. 8. 2010 však Nejvyšší správní soud zamítl usnesením ze dne 20. 9. 2010, č. j. Aprk 24/2010 - 16. Usnesením ze dne 1. 11. 2010 (č. l. 26) pak městský soud nevyhověl žalobcovu návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Dne 3. 11. 2010 byl městskému soudu doručen předmětný návrh na určení lhůty ze dne 30. 10. 2010.

[4] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[5] Pro posouzení návrhu na určení lhůty ze dne 30. 10. 2010 (doručeného městskému soudu dne 3. 11. 2010), jímž se žalobce opětovně domáhal vydání rozhodnutí o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, je podstatná skutečnost, že městský soud dne 1. 11. 2010, tedy ještě před tím, než mu dotčený návrh na určení lhůty došel, o žalobcově návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě rozhodl. Usnesení ze dne 1. 11. 2010 (č. l. 26) bylo žalobci doručeno dne 8. 11. 2010 a téhož dne nabylo právní moci.

[6] Za této situace Nejvyšší správní soud shledal, že městský soud již učinil procesní úkon, u něhož byly žalobcem namítány průtahy v řízení, a proto návrh na určení lhůty ze dne 30. 10. 2010 zamítl podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení o návrhu na určení lhůty se opírá o ustanovení § 174a odst. 8 věty druhé zákona o soudech a soudcích, dle kterého stát hradí náklady řízení jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu